

**Poznáte príbeh
Kaina a Ábela?
Perla Perpetua Voberová**

Ábel je ten, ktorý je milý Bohu.

Ábel je Bohu milý a poslušný – ten, ktorý vždy ide tou pokornou, správnou cestou. Kain je ten, ktorý naopak naznačuje revoltu človeka voči božskému svetu a vlastne zabíja Ábela. V ľudstve sú v skutočnosti iba dve pokolenia – jedno ábelovské /deti tretieho syna Adama a Evy Setha, ktorý bol náhradou za Ábela/ a druhé kainovské.

Kto však z nich je nositeľom budúcnosti?

Žiaľ je to Kain a jeho potomstvo. Je to to potomstvo, ktoré uchopuje hmotu a snaží sa ju pretvárať vlastnými silami a takmer bez pomoci duchovného sveta. Nie je to ten, ktorý je nesený duchovným svetom a hierarchickými bytosťami.

Na podobný rozdelený prúd som narazila i po svojej ceste spevu.

Rôzne názory na spev vo mne vyvolávajú neustále otázky – čo je vlastne tá správna cesta. Mohla by som i uviesť mnohé príklady spevu, kde je viac kainovský princíp a kde je viac ábelovský. Až do súčasnosti sa mi zdal správny ábelovský spev – položený v maske, naspevovaný v piáne a v brumende. Tiež s neustálou snahou o vyrovnávanie registrov smerom k maske. Výsledkom bol síce svetlý, ale veľakrát skôr vo výškach zbytočne prenikavý, uberajúci na sile hlasu s väčšou dyšnosťou a buď príliš rozbehnutým tremolovým vibrovaním, alebo naopak knedľovým pomalým vibrátom. Kainovské spievanie sa mi zdalo ťažké a hutné a myslela som si, že neumožňuje spievať vysoké tóny.

Dostala sa mi do rúk kniha „Škola odhalenia hlasu“ od Walbork Werbeck-Swärdstom . Keďže šlo o Ducha naplnenom speve, verila som tomu naplno, zvlášť keď sú tu popisované zasvätenia, ku ktorým môže preniknúť len správny spev, uvedomujúc si, že ľudské hlasivky spolu s ľudským srdcom majú byť pre budúcnosť najviac rozvíjajúcimi sa orgánmi.

Učila som sa u rôznych učiteľov a spevákov. Už mi i jeden priateľ spevák odporučil, aby som radšej vrela, že ku komu som nechodila, vraj to bude rýchlejšie. Mala som možnosť nahliadnuť i do jedného i do druhého druhu spevu. volila som si, ako som naznačila ten ábelovský. Dnes sa zamýšľam, či to

bola správna cesta. naraziac na spev starých speváčok z tzv. zlatej éry spevu, ktorá si vyžadovala náročný spev operných diel Verdiho, Wagnera, Puciniho. Tieto speváčky nepoužívali vyrovnávanie registrov smerom nadol, ale rozvíjali zvlášť hrudný register a zvlášť hlavový cez rozvíjanie falzetu /ktorý bol vlastne ale iba odľahčeným prsným hlasom/. Nesnažili sa hlas posadzovať do masky, alebo vôbec na nejaké miesto, nenadvihovali násilne podnebie – ale spievali voľne, slobodne a naplno až do vysokého veku s veľkým hlasovým rozsahom smerom nahor i nadol. Mohli spievať prakticky všetky role – bolo jedno či mezzosopránové, či koloratúrne. To, čo viac preferovali určovala samotná farba hlasu.

Kde je teda pravda?

Pravá cesta

Je to spev Kaina?

Zrodený z Boha a Evy

Pri počutí ich hlasu máte pocit, že tu nie je žiadne napätie, že sú vďaka tomu schopní ísť do obrovských kontrastov od úplne excitovaného spevu cez plné forte až k nežnému pianissimu plne ľahkému v nádhernej kantiléne a viazaní a postupnom pridávaní a uberaní hlasu t.j. v dokonalom „messa di voce“ bez straty plnosti hlasu a bez šeptania. Máte chuť ponoriť sa do ich hlasov, akoby Vás ich spev mäkko objímal a pritom mohutne bral k sebe k veľkej vášni

a absolútnemu životu. Prichádza tu niečo o čom sa vraví, že sa človek svojim spevom stáva rovným Bohom. Pritom do hĺbok idú plným zemskej hlasom a hlavový a stredný tón sa stáva iba ich odľahčením. Vysoké tóny sú plne kultivované, naspievané akoby v plne ozvučenej hlave bez vypnutého prsného zvuku prifarbené nádhernými alikvótami. Ako je to možné?

Pravá cesta

Je to spev Ábela?

Zrodený z Adama a Evy

Pri počutí ich hlasu máte pocit, že ste v ľahkej svetlosti v nežnom sladkom nebeskom priestore. Hlas má pohyblivosť a ide do vysokých výšok. Hlas zneje v krehkých piánových nuansoch. Lyrické, nežné hlasy, ktorým žehná Boh. Hlasy sú malé, ale vo vysokých polohách dosahujú striebnistú brilantnosť a rýchlu pohyblivosť. Čistota a prenikavosť, vyvolávajú dojem, že majú špičku. Je to kovovo medený spev v belaso chladnej farbe, bez veľkej vášne a emócií, spievanie v priezračno ľadovej vode. Speváci sú schopní spievať kaskádu rýchlo po sebe idúcich tónov. Zázračná citlivosť plná subtílnosti nás vovádza do magických vlákien a vynáša našu myseľ a cit do stratosfér.